॥ वैशम्पायनउवाच ॥ एवमस्त्विति तां राजा प्रत्युवाचाविचारयन्। अपि च त्वां हि नेष्यामि नगरं स्वं शुचिस्मिते । यथात्व
मर्हा मुश्रोणि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ।
एवमुक्त्वा स राजर्षिस्तामनिन्दितगामिनीं । जग्राह विधिवत्पाणावुवास च तया सह ।
विश्वास्य चैनां स प्रायादब्रवीच्च पुनः पुनः । प्रेषयिष्ये तवार्थाय वाहिनीं च तुरङ्गिणीं ।
तया त्वानाययिष्यामि निवासं स्वं शुचिस्मिते ।
॥ वैशम्पायनउवाच ॥ इतितस्याःप्रतिश्रुत्य स नृपो जनमेजय । मनसा चिन्तयन् प्रायात्काश्यपं प्रति पार्थिवः । २२७५
भगवांस्तपसा युक्तः श्रुत्वा किन्तु करिष्यति। एवं स चिन्तयन्नेव प्रविवेश स्वकं पुरं ।
मुहूर्त्ते याते तस्मिंस्तु कण्वोऽप्याश्रममागमत् । शकुन्तला च पितरं ह्रिया नोपजगाम तं ।
विज्ञायाथ च तां कण्वो दिव्यज्ञानो महातपाः । उवाच भगवान्प्रीतः पश्यन्दिव्येन चक्षुषा ।
त्वयाऽद्य भद्रे रहसि मामनादृत्य यः कृतः । पुंसा सह समायोगो न स धर्म्मोपघातकः ।
क्षत्रियस्य हि गान्धर्व्वो विवाहः श्रेष्ठ उच्यते । सकामायाः सकामेन निर्म्मन्त्रो रहसि स्मृतः । २२८०
धर्म्मात्मा च महात्मा च दुष्यन्तः पुरुषोत्तमः । अभ्यगच्छः पतिं यत्त्वं भजमानं शकुन्तले ।
महात्मा जनिता लोके पुत्रस्तव महाबलः । य इमां सागरापाङ्गीं कृत्स्नां भोक्ष्यति मेदिनीं ।
परञ्चाभिप्रयातस्य चक्रं तस्य महात्मनः । भविष्यत्यप्रतिहतं सततं चक्रवर्त्तिनः ।
ततः प्रक्षाल्य पादौ सा विश्रान्तं मुनिमब्रवीत् । विनिधाय ततो भारं सन्निधाय फलानि च ।
॥ शकुन्तलोवाच ॥ मया पतिर्वृतो राजा दुष्यन्तःपुरुषोत्तमः । तस्मै ससचिवाय त्वं प्रसादं कर्त्तुमर्हसि । २२८५
॥ कण्वउवाच ॥ प्रसन्न एव तस्याहं त्वत्कृते वरवर्णिनि । गृहाण च वरं मत्तस्त्वं शुभे यदभीप्सितं ।
॥ वैशम्पायनउवाच ॥ ततो धर्म्मिष्ठतां वव्रे राज्याच्चास्खलनं तथा । शकुन्तला पौरवाणां दुष्यन्तहितकाम्यया ।
इत्यादिपर्व्वणि सम्भवपर्व्वणि शकुन्तलोपाख्याने त्रिसप्ततोऽध्यायः ॥ ७३ ॥
॥ वैशम्पायनउवाच ॥ प्रतिज्ञाय तु दुष्यन्ते प्रतियाते शकुन्तला । गर्भं सुषाव वामोरूः कुमारममितौजसं ।
त्रिषु वर्षेषु पूर्णेषु दीप्तानलसमद्युतिं । रूपौदार्य्यगुणोपेतं दौष्यन्तिं जनमेजय ।
जातकर्म्मादिसंस्कारं कण्वः पुण्यकृतांवरः । विधिवत्कारयामास वर्द्धमानस्य धीमतः । २२९०
दन्तैः शुक्लैः शिखरिभिः सिंहसंहननो महान् । चक्राङ्कितकरः श्रीमान्महामूर्द्धा महाबलः ।
कुमारो देवगर्भाभः स तत्राशु व्यवर्द्धत । षड्वर्ष एव बालः स कण्वाश्रमपदं प्रति ।
सिंहव्याघ्रान्वराहांश्च महिषांश्च गजांस्तथा । बबन्ध वृक्षे बलवानाश्रमस्य समीपतः ।
आरोहन्दमयंश्चैव क्रीडंश्च परिधावति । ततोऽस्य नाम चक्रुस्ते कण्वाश्रमनिवासिनः ।
अस्त्वयं सर्व्वदमनः सर्व्वं हि दमयत्यसौ । स सर्व्वदमनो नाम कुमारः समपद्यत । २२९५
विक्रमेणौजसा चैव बलेन च समन्वितः । तं कुमारमृषिर्दृष्ट्वा कर्म्मचास्यातिमानुषं ।
समयो यौवराज्यायेत्यब्रवीच्च शकुन्तलां । तस्य तद्वचनमाज्ञाय कण्वः शिष्यानुवाच ह ।
शकुन्तलामिमां शीघ्रं सहपुत्रामितो गृहात् । भर्त्तुः प्रापयतागारं सर्व्वलक्षणपूजितं ।